

Tyskland i protest mod de planlagte ændringer på området, og Enhedslisten har normalt stor sympati for folk, som går i strejke og aktionerer for deres rettigheder, men vi var alligevel lidt mistænksomme, for vi syntes, det var en lidt usædvanlig strejke, og det viste sig jo også. Der var nemlig det usædvanlige ved den, at arbejdsgiverne støttede strejken, for sådan er det jo som regel ikke. Som regel er det jo sådan, at de ansatte strejker mod deres arbejdsgivere, men her var det helt tydeligt, at det var de ansatte og arbejdsgiverne, der i fællesskab aktionerede mod statskassen, og det stillede jo sagen lidt anderledes, end vi umiddelbart kunne se, når vi så, at det var en strejke.

Vi gravede så lidt i det, og så viste det sig jo, at der i overenskomsten mellem vognmændene og de ansatte på det her område tilmed lå en særlig konstruktion, som kort fortalt gik ud på, at hver gang det lykkedes at få det skattefri tillæg sat i vejret, blev det omregnet til en værdigmæssigt tilsvarende nedsættelse af timelønnen. Og på den måde blev det jo lysende klart, at det, som det drejede sig om, ikke var nogle ansattes rettigheder eller berettigede udgifter. Nej, sagen var, at der via skattesystemet i realiteten blev hævet et løntilskud i statskassen, og at vognmændene dermed i realiteten fik udbetalt et statstilskud.

Det kan man jo mene at man gerne vil, men så bør man fremsætte et forslag, hvori man siger, at danske vognmænd skal have så og så stort et statstilskud. Så kan vi diskutere, om vi synes, det er rimeligt eller ikke rimeligt, men så er det også klart, hvad det er, vi diskuterer, i stedet for det mummespil, som det i virkeligheden drejer sig om her, og som i høj grad er præget af populisme. For det, hele sagen drejer sig om, er jo: Hvem skal betale? Og skal vi give et indirekte statstilskud til arbejdsgiverne?

Det er jo fuldstændig rigtigt, som fru Pernille Sams sagde før, at hvis en arbejdsgiver afholder en udgift, så kan den trækkes fra i virksomhedens regnskab, og det er såmænd såre fornuftigt, for sådan er det jo i det samfund, vi lever i. Så har vi jo også en sikkerhed for, at det, der trækkes fra, er de faktisk afholdte udgifter, og at arbejdsgiveren står inde for, hvad man har afholdt af udgifter, og at der ikke er nogen former for fifleri med, at man bare puster dem op og laver mere eller mindre kunstige beregninger over, hvad et eller andet tillæg skal udgøre.

Derfor er det her et meget sundere system end det andet, hvor arbejdsgivere og ansatte i

fællesskab kunne gå på jagt i statskassen, hvis de bare kunne få det hele pumpet lidt op, for her er det altså sådan, at det er det helt normale, som gælder i en virksomhed: at arbejdsgiveren har ansvaret for, at virksomheden drives forsvarligt, og afholder de udgifter, som han mener er forsvarlige i forbindelse med arbejdets udførelse.

Og med hensyn til debatten om campingvognene i den forbindelse: Arbejdsgiverne kan jo stadig væk købe et antal campingvogne og stille dem til rådighed for de ansatte, og så kan de trække udgiften fra i deres virksomhedsregnskab, og på tilsvarende vis, hvis de synes, de vil betale for andet. Fint! Det system støtter vi, og vi er imod alle forsøg på via skattefrie ordninger at give indirekte statstilskud til udgifter, som arbejdsgiverne bør afholde selv.

Der er vores anbefaling til alle, der føler sig i klemme her: Vær så venlig at gå til arbejdsgiverne og få dem til at betale, hvad det koster! Det er sådan set et sundt princip, og det er ellers noget, som man normalt hylder i højresiden her i Folketingssalen: at tingene foregår på almindelige, markedsmæssige vilkår, og det støtter vi faktisk ubetinget at man også opererer med på det her område.

Kim Behnke (FP):

Hvis der er nogle af tilhørerne, der måske synes, der ikke er så mange folketingsmedlemmer til stede, kan jeg sige, at det er, fordi deres skattefri tillæg for i dag er udløbet, så de ikke har råd til at være her mere. Og det er jo det, der er problemet: at folketingsmedlemmerne har deres på det tørre, for der er jo masser af skattefri tillæg, som bliver udbetalt med en forventning om, at folketingsmedlemmerne bruger de penge til at afholde de udgifter, som de i øvrigt har i forbindelse med deres arbejde.

Når skatteministeren i dag giver udtryk for, at man jo bare kan få indregnet beløbene i de forskellige aftalte overenskomster, så er det, fordi skatteministeren har den skjulte dagsorden, at jo større beløb der bliver udbetalt, jo mere skat skal der afregnes.

Så er der den anden mulighed, og den er, at man bare kan stille med regningen. Og som vi har været inde på tidligere, er det jo så absurd, at en stor hotelregning kan man godt få refunderet, men en udokumenteret udgift for at bo i en campingvogn kan man ikke få refunderet, selv om den er voldsomt meget mindre.